

تاریخ 29/01/2008

نویسنده: عبدالحی نیا زی

د افغانستان درې اړخیزې ستونزې

د بن د تحمیلی تاریخ تړون د پلي کیدو څخه وروسته له یوې خوا په افغانستان کې یو لړ نوي سياسي، اقتصادي او ټولنيز بدلونونه منځ ته راغلي او د پلي خوا یو شمیر ملی، سیمه ییز او د نړیوالو هېوادونو حساساسیتونه او غبرگونونه راوپارول او د منځني او جنوب لویزي آسیا عنعنوی دینا نت (دقواو اندول) چې د سورجنگ څخه وروسته ټینگ شوي د امریکا متحده ایالاتو او ناتو په گټه پای ته ورساوه.

د بن د تړون د پلي کیدو سره سم نه یواځې جلاوطن واکدار برهان الدین رباني خپل ریاست جمهوري بایله بلکې د افغانستان پخوانی پاچا د خپل درې فقره ییز پلان سره د افغانستان د سياسي ډگر څخه ووت خو د مرحوم پاچا د مشورتي گروپ غړي حامد کرزي واک په داسې حال په لاس کې واخست چې د کابل ښار سره له دې چې د بن تړون سره سم باید غیر پوځي پاته شوي یو ځل بیا دشمال تلوالې تر ولکې لاندې راغی. دشمال تلواله چې په کورنیو جگړو او اداري فساد کې لوی لاس درلودله یو ځل بیا په یوه لویه سياسي او پوځي واک باندې بدله شوه. دشمال تلوالې ډ دغه پوځي برلاسي اغیزه په موقته، انتقالی او منتخب حکومت کې پاته شوه. له بده مرغه منتخب حکومت هم د ائتلافي نظام ډول غوره کړه او لکه هر ائتلافي حکومت د سبوتاژ سره مخامخ شو.

د ملی اړخ له پلوه افغان دولت د ملی واکمنی په ټینګښت کې پاته راغی، د بنایسته سالاري د نشتوالي له امله حکومت په اداري فساد کې ډوب شو، د تیر و نظامونو ملی خائنین، د بشري حقوقو ناقضین و بڅنبل شول، د مخدره موادو تولید او قاچاق معمول شو، د نړیوالې ټولني اقتصادي مرستې په اغیزمنه توګه مصرف نه شوي او لنډه داچې اجرائیوي قوا، مقننه قوا او قضایه قوا لکه چې هیله کیدله په دې باندې بریالی نشول چې خپل رښه او جوړونکي دنده په ملی سطحه ولوبوي برعکس نن ولسي جرګه د اجرائیوي قوا پلانونه شنډ وي او قضایه قوا نه د ملی شورا او نه د حکومت له خوا ملاتړ تر لاسه کوي چې دغسې نظام ته ناکامه دولت وایي.

د بن د تړون ستر لاسته راوړني اساسي قانون، منتخبه ولس مشري نظام، ملی شورا دی او یو شمیر ټولنيز ارزښتونه دي. خو بن د غوندې متشکله موزائیک سياسي قومي جوړښت او دهغه د قومي ډوله جوړښت انعکاس د موقتي اداري په چوکات کې سبب شو چې د لومړي ځل دپاره د افغانستان حکومت اوسیمه بڼه غوره کړي او د حکومت په چوکات کې ډ ملی مصلحت، بنایسته سالاري، پروفشنلیزم او سياسي اړیکي ځای قومي او سیمه ییزې اړیکي ونیسي چې د دې سياسي تیر و نتي مسؤلیت د نړیوالې ټولني په غاړه دی او په نتیجه کې په کابل کې داسې حکومت ټینگ شو چې د خپل امنیت د پاره تر ننه پوري نیاز مند دی. د دې دلیل لاڅرګند نه چې ولې د افغانستان منتخب دولت په لوی لاس د اداري فساد او درغلي سره مخامخ شو او د بیا راغونې په چارو کې د پنځه لس ملیارد دالرو مرستې د تر لاسه کولو سره سره دومره چې افغان ولس طمع کوله پاته راغی.

د ملی لید لوري له پلوه تر ټولو لوی ټاوان چې حکومت خپل بنیست او افغان ولس ته رسولي په دولتي چارو کې بی ساري اداري فساد او بروکراسي ټینګښت دی چې د حکومت د پرمختګ او د ولس د اعتماد مخ ډب کړی دی. د اداري فساد د عواملو او عواقبو څېړل هر اړخیز څېړني ته اړتیا لري. دا یوه جدی مساله ده او بی له شکه راتلونکي حکومت ته په میراث پاته کیږي.

د اداري فساد د ټینګښت په لورو دولتي څوکیو کې د ځینو څېړونکیو په باور کوروالي د بن په تړون کې ویني یعنی د رباني حکومت پر بنیست مصلحتي حکومت جوړیدل، د انجیوګانو سره نړیوالې مستقیمی مرستې، د ملګرو ملتونو او اداري فساد تداوم، د جنگسالارانو، د مخدره موادو مافیا موجودیت په اداري نظام او د اداري فساد او بروکراسي د ټینګښت علت په ټیټ رتبه دولتي مامورینو کې د معاشاتو کموالي بولي.

جګړه د ملی اړخ له پلوه د افغانستان د رواني ملی غمیزی د عواملو څخه یو ستر اړخ ده چې ملی، سیمه ییزې او نړیواله ابعاد لري چې نه افغان دولت، نه طالبان او نړیواله ټولنه د حل لاره ورته موندلی شي.

له بده مرغه په افغانستان کې روانه جګړه نه د نظام په بد لیدو کې حلیری، نه په ټول ټاکنو کې، نه د لویې جرګې له لاري او نه د دولت او طالبانو په خبرو اترو کې ځکه چې افغان حکومت او طالبان د جګړې یو اړخ دی یعنی د جګړې کورنی اړخ چې دواړه خوا زره نا زره غواري چې جګړه په افغانستان کې ختمه شي خو د نورو اړخونو سترګو ته بی گوري طالبان جنګي افراد لري خو د دولت جوړولو د پاره نه پلان او نه پروګرام لري خو یواځې واک غواري مګر د کابل حکومت چې د دولت جوړولو دپاره پلان او پروګرام لري نه واک لري او نه ځواک او د اداري فساد په ناروغی کې اخته شوي دي او بهرنیو ځواکونو ته اړتیا لري. د طالبانو او د کابل حکومت د خبرو اترو بهیر هغه وخت ناکامه شو چې په کابل کې دملګرو ملتونو ویاند د ولس مشر حامد کرزي خبره رد کړه او وې ویل چې د کابل اداره د هغو کسانو سره

تعداد صفحات: 1 از 4

افغان جرمن آنلاين شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید

maqalat@afghan-german.de

خبرې نه کوی کوم چې د دوی نومونه یی په تورلست کې دي دا ثابتوی چې د جگړې نړیواله اړخ ډیر غښتلی دی ځکه چې القاعدې او استخباراتي ټولنو طالبانو ته نه پریردی چې بې له قیده او شرطه خبرو ته کینی او نړیواله ټولنه کابل حکومت ته نه پریردی چې بې له قیده شرطه د خبرواترو لاره پرانیزی. بهرنیان د افغانستان خاوره او پښتونخوا د جگړې د ډگر په توگه کاروی ، هر اړخ یی خپل اوږد مهاله او لنډ مهاله سیمه ییزې او نړیواله استراتیژیکه اهداف لری او دخپل هدف د لاسته راوړلو دپاره د افغانستان په خاوره کې جنکیري.

د افغانستان په خاوره کې د جگړې ستر اړخ هغه اړخ دی چې د هغه په وړاندې په 2001 کال کې نړیواله ضد تروریسم جگړه پیل شوه یعنې د القاعدې ډله یوه اړخ او د جگړې بل اړخ د متحد ایالاتو په مشرۍ د ناتو په شمول نړیوالې ائتلاف جوړوی. له هغه ځایه چې دا د امریکا او القاعدې جگړه د افغانستان او پښتونخوا په خاورو کې دي ، طالبان او قبایلي پښتانه د خدایي خدمت گار په توگه خپلې خاوره د جگړو میدان گرځولی دي او د جگړې دواړه خواي خپل اهداف لری نو افغانان یا افغان دولت دا نړیواله جگړه ختمولای نشي تر څو چې د تروریسم ضد جگړه په نړیواله سوبه لکه سور جنګ ختم نشي.

د نړیوالې ائتلاف د ضد تروریسم د جگړې د گټلو د پاره د امنیت دشورا د پریگری سره سم په کابل کې یوه سیاسي نظام ته اړتیا درلودله. دین دتړون په نتیجه په کابل کې د شمال ټلوالې پریښت داسې حکومت ټینګ شو چې دهغه په راس کې یو پښتون وی او دا حکومت په ماهیت کې یو ائتلافي ډوله ، سهامی ډوله ، قومی ډوله وخت. او نړیوالې ټولني دغه نظام سره ، اقتصادی ، سیاسي او پوځي مرستې وکړي او

ورته دنده وسپارله چې په افغانستان کې ولسواکي ټینګه کړي خو پس له شپږ کاله د نظام سالاران په ښکاره نارې وهي چې نظام په اداري فساد کې ډوب شو ، د ځمکې مافیا ، د مخدره موادو مافیا ، د آزاد مارکیت ما فیا د ولس په برخلیک کې واکمن شو. دا ولې؟ ځکه چې دین تړون ښت کور کېښودل شو یعنې د نه یواځې د پخواني پاچا درې فقره یی پلان چې د هغه وخت سیاسي بدیل یا الټرناتیف حیثیت درلود بلکې پخواني پاچا د افغانستان دسیاسي ډگر څخه وایستل شو او دبلې خوا نړیواله ټولنه او په تیره بیا د امریکا پخوانی د دفاع وزیر سخت کوښښ وکړ چې پښتانه د افغانستان د پوځي ، سیاسي ، اقتصادی او ټولنیز ډگر څخه وباسی یا په انگریزی اصطلاح پښتانه په افغانستان کې مارجنل لایز کړی او په دې کار هم بریالی شو ځکه چې پښتانه د طالبانو د رژیم په نسکورولو کې په لوی لاس برخه نه و اخستی نو د نړیوالې ټولني له خوا مجازات شول (د افغانستان د موقت او انتقالی حکومتونو پوځي او اداري جوړښت ته مراجعه وکړی). دین د تړون د لاس لیک کیدو په وخت کې نړیواله ټولنه عقیده درلوده چې پښتانه د تروریسم ضد په جگړه او د طالبانو په ځپلو کې برخه نه دي اخستی نو مستحق دحکومت کولو نه دی نو په نتیجه کې پښتانه په سمبولیکه توگه اولږه کی قوم په توگه د افغانستان په پوځي او اداري چارو کې په موقت او انتقالی حکومت کې برخه درلودله. دپښتنو نشتوالی د افغانستان په پوځ ، امنیتي او اداري چارو کې له یوې خوا او د مصلحتي او غیر مسلکي نظام د بلې خوا سبب شو چې په افغانستان کې د موقت او انتقالی حکومت په دوران د افغانستان ملی د پنځوس زرو نه ریات نشي او پولیس او استخباراتي دستگاه په لولاس د شمال قوماندانو ته ولویري او امنیت په هیواد کې ټینګ نشي. دبلې خوا نړیوال ځواکونه پښتنو ته د شک په ستروگوري دقومي مشرانو چې غوښتل کابل نظام سره اړیکې ټینګ کړي بمباری کړي او د ودونو په مراسمو کې بار بار بمباری وکړی نو په نتیجه کې امنیت په افغانستان کې ټینګ نشو نو د بیار غاړني کار په اگاهانه یا نا اگاهانه ډول په لویه کچه د پښتنو په سیمه کې دځنډ او ځنډ سره مخامخ شو. که څه هم د منتخب حکومت پیلیدو سره افغان دولت او نړیواله ټولنه متوجه شول چې قومی انډول په پوځي ، اداري او فرهنگي چارو کې دپښتنو د نارضايتي سبب شوي ده او د پښتنو سیمي دپي امنیت ډگر او د خاشخاشو په کرونده باندې شویه ډیره هڅه وکړل متعادل او متوازنه مسلکي نظام منخته راوړي او نه په سمبولیکه بلکې په عملی توگه د افغانستان په دولت کې شامل کړی خوله بده مرغه د پاکستان ، ایران او روسیې استخباراتي سازمانونه د بلې خوا د طالبانو بقایوی ، د مخدره موادو مافیا ، د کابل د رژیم څخه ناراضه ولس او د القاعدې ترورستی ډله د افغانستان د پښتنو به سیمه کې سیاسي او پوځي ډگر ته داخله شی او ابتکار په لاس کې واخلي افغانستان اعر اقیډوخوا ته ودانگي او د امریکا دپاره په افغانستان کې بله جبهه جوړه کړي او دغو عوامل دي چې د په افغانستان کې د بي ثباتی او د کمزوري نظام ستر لاملونه گڼل کیږي. دبلې خوا متحده ملی جبهه چې نیمایي برخه د دولت او ملی شورا جوړوي د کرزی دولت سره ستراتیژیک اختلاف لری په دې معنی چې متحده ملی جبهه صدارتی نظام غواړی او د کرزی ولس مشری ښه لری او د ولس مشر لومړی مرستیال او دکابینې یوشمیر غړي د دولت اپوریشن جوړوي چې د نړی په هېڅ گوټ کې داسې نظام نشته او باید کمزور وی او دا دولت د نړیوالې ټولني په مالی با پوځي مرستې نه غښتلی کیږي. د دولت جوړښت کې نړیواله ټولنه نه غواړي چې ژور بدلون راوړي ځکه چې نړیواله ټولنه چې د افغانستان د پوځي ، سیاسي او اقتصادی موتور څرخوي اټکل کوی چې د افغانستان جنوبی سیمي بي ثباته ده او که دشمال ټلوالې واک داران که څه هم په بي کفایتی او اداري فساد متهم وی د واکه لری کړي نو شمال هم دجنوب په شان بي ثباته کیږي. که چېرې دا طرز د تفکر رښتیاوی که هرڅومره ملت نارې ووهی په اوسني

نظام کې بېسټيزه سياسي اصلاحات منځته نه راځي.

د پښتنو سرحدی قبایل د افغانستان په استقلال او امنیت کې ستر تاریخی نقش لوبولی دی. د افغانستان د خپلواکي به جگړه کې د انگریزانو لوی پوځی چونی گاني ټل او وانه په شمالي او جنوبی وزیرستان کې د قبایلو په مرسته مات شوي، د جهاد په دوران کې قبایلي سیمې د افغان مجاهدینو اکمالاتی مرکز او د افغان مهاجرینو کورؤ، خو نن د افغانستان په نا امنیو کې ستره ونده لری د افغانستان د روان نا امنیو بله لامل د سرحدی قبایلو منفی ونده د افغانستان او پښتونخوا په امنیت کې ده.

د دیورند د کرغیرن کرښې د غزیدو څخه د ثور تر کودتا پورې سرحدی قبایل دافغانستان د دولت سره ولاړه و نو ځکه پنجابی پوځ او استخباراتی سازمان او د هغه روزل شویو اجنتانو ډیر هڅه وکړه چې افغانستان بی ثباته کړی خو بریالی نشو ځکه چې قبایل نه پرېښودله چې پاکستان قبایلي سیمې د استخباراتی او اکمالاتی سیمه په توگه د افغان دولت پرضد استعماله کړي البته داهم باید وویل شي چې د قبایلو ریاست په سرحدی علاقو کې د پنجابیانو پوځی او استخباراتی فعالیتونه له نژدی څارل نو ځکه په افغانستان کې امنیت ټینگ و. اوس قبایلي سیمه مسقیماً د اسلام آباد د واکدارانو تر نظارت لاندې دی او هر ډول سیاسی فعالیت او گوند جوړول په قبایلو کې منع دی نوځکه د قبایلو سیاسی، کلتوری او ټولنیري ذهنیت دنړی تر هر گوت څخه تپت ده او قبایل بی هدفه ټوپک گرځوي او القاعدې او استخباراتی سازمانونو د گټې د پاره سر شیندي.

پاکستان د خپل جوړیدو سره جوخت په کمین ناست و چې څنگه افغانستان بی ثباته کړی او د دیورند کرښې مساله د افغان دولت د ذهن څخه وباسي او قبایل پنجابی پلوه کړي او د افغانستان د بی ثباتی له پاره یوه اکمالاتی او لوژستکی اډه وگرځوی خو روسانو تاریخی طلبی موقع ورته برابره کړه د ثور دکرغیرن کودتا څخه ورسته افغانستان خپل استقلال بایله او پنجابیان د امریکا په مرسته په قبایلو کې د سیاسی ابتکار بنیراز په لاس کې واخست. هغه وخت افغان مجاهدین، پنجابیان او آزاده ضد کمونستی نړی مشترکه وجهات درلودل خو د افغان جهاد دبریالیتوب د پیلیدو سره سم تشدد پلوه استخباراتی بېسته سیاسی اسلام د عنعنوی اسلام چې د پښتنو د دودو پرېښت ولاړه وه ځای ونیول او په پای کې د قبایلو سیمه د القاعدې اکمالاتی، روزنیز او د بشری قواوو په مرکز باندې بدله شوه پنجابیانو د افغانستان د تضعیفولو د پاره د القاعدې سره دومره زیاته مرسته ورکړه چې اوس القاعیده د پاکستان د بی ثباتولو په ډگر بدله شوي ده. افغان دولت او نړیواله ټولنه هم دي ته متوجه شوه چې د افغانستان سیاسی ثبات په هغو سیاسی او پوځی فعالیتونه اړه لری چې په قبایلي سیمو کې ترسره کیږی او دغو فعالیتونو د مهار کولو دپاره د کابل حکومت پلان د امن جرگه دایرول وه خوله بده مرغه قبایل او د القاعدې، طالبان، د پاکستان، ایران، روسیې او هغو ډلو په استخباراتی، روزنیز او اکمالاتی مرکز باندې بدل شویده کوم چې غواری امریکي او ناتوته د افغانستان په خاوره کې ماته ورکړي همدغه ډلي دی چې د افغانستان د جگړې نور اړخونه جوړوی او له همدې کیله ده چې دا جگړه په افغانستان کې د افغانی جرگو او مرکو له لاري نه حلیري پکاره ده چې د دیورند د کرښې د دواړو غاړو قبایلي جرگه جوړه شي، قبایل منضمه شي او هغوی سره اقتصادی، سیاسی او پوځی مرستی وشي او په قبایلي سیمو کې بنونځي او پوهنتونه او ټلویزیونو فعاله شی ترڅو چې دقبایلي ټولني د ژوندانه بېسته مات شي او دسرحد قبایل د پنجاب او افراتی عربو فدایی سرباز نشي. خو دا هغه چې پاکستان په هیڅ صورت نه قبلوی مگر داچې نړیواله ټولنه په زور په پنجابیانو ومني او زور هغه شی دی چې پنجابیانو ورته سر په آسانی ټیټوي.

د افغانستان د نا امنیو بله سبب د افغانستان گاونډیو هیوادنو ستراتیژیک پلانونه دي. پاکستان په افغانستان کې ضعیف او لاس پوسی نظام غواري او د بلې خوا د امریکا موجودیت په افغانستان کې نه غواري. دا، دغه معنی نه لری چې پاکستان بهرنی عسکر زغملی نشي که امریکا خپل پوځی اډه په پنجاب او سند کې جوړه کړی دسل کالو دپاره غلامی مني او خپله غلامی ثابته کړی هم ده. پاکستان دي نه ډاریږی چې مبادا د ناتو قواو په موجودیت کې یو غښتلی ملی، اسلامی ولسواکه نظام افغانستان کې جوړشی.

ایران که څه هم دین په تړون کې د ایران پلوه گوندونو له لاري خپلي گټې په افغانستان کې خوندي کړي دی خو امریکا او ناتو په ډاگه ویلی دي چې اتومی ایران زغملی نشي نوڅرگنده خبره ده چې ایران غواری چې امریکا په افغانستان کې په جگړه کې بنکيل شي ترڅو چې ایران ته ټاوان ونه رسوي. د شانگای ټولنه د ناتو بریالیتوب په افغانستان کې په خپل گټه نه وینی نوبی شکه غواري چې امریکا په افغانستان کې په جگړو بنکيل شي. د ناتو قواو په بی رحمانه توگه عملیات او ورځ په ورځ د کابل حکومت ځینې شکایت کوی او د افغانستان دبی ثباتی لامل گرځیدلی او د افغان حکومت ملی واکمنی له منځه وری ده او نه دومر افغان پوځ سره مرسته کوی چې هغه په خپل پښو ودریږی. په درنښت

